

РЕШЕНИЕ

№ 169

гр. София, 09.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 18.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **14496** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място] представлявано от управителя Р. Д. Л., чрез адв. Т., против ревизионен акт № [ЕГН]/04.04.2012г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 2372/03.10.2012г. на директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението”, [населено място] при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят моли за отмяна на обжалваното решение и потвърдения с него ревизионния акт, като счита за незаконосъобразно становището на ревизиращия орган и цитира практиката от решенията по свързаните дела с-80/11 и с-142/11 на С.. Според тях по принцип не може да бъде отказано приспадане на ДДС поради извършени от издателя на фактурата нарушения. В жалбата е цитирана и Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност.

Ответникът – директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” / с предишно наименование Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението”/ при ЦУ на НАП, [населено място], чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна и моли да се остави без уважение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима.

При разглеждането на спора по същество, съдът приема следното:

Ревизионното производство започва на основание Заповед № 1108972/28.07.2011г., издадена от В. С. М., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С.. Възложено е извършването на ревизия на [фирма], за определяне на задълженията по ЗДДС за данъчните периоди от 01.02.2009г. до 30.04.2009г. и от 01.06.2009г. до 31.07.2009г. Срокът за приключване на ревизията е удължен със Заповед № 1112062/21.10.2011г., издадена от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., упълномощен със Заповед № 6613-А/17.09.2011г. Настоящото производство е възложено и във връзка с Решение № 1160/08.07.2011г. на директора на дирекция О. С., с което е отменен РА № [ЕГН]/21.03.2011г. за посочените периоди с указание за извършване на нова ревизия. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад № 1112062/01.12.2011г., връчен на ревизираното лице на 13.01.2012г. Видно от данните по преписката, ревизираното лице е подало в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК писмено възражение срещу констатациите на РД.

Ревизията приключва с РА № [ЕГН]/04.04.2012г., издаден от М. И. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., упълномощен със Заповед за определяне на компетентен орган № К 1112062/09.02.2012г., издадена от органа, възложил ревизията.

Р. акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на процесуалните правила за осъществяване на процесуални действия от страна на приходната администрация.

В хода на ревизията и в изпълнение на указанията, дадени в Решение № 1160/08.07.2011г на директора на дирекция О. С., на основание чл. 45 ал. 2 от ДОПК са извършени насрещни проверки на доставчиците [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК]. Резултатите от тях са обективирани в протоколи, описани подробно в ревизионния доклад.

С Решение № 2372/03.10.2012г. на директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението”, [населено място] при ЦУ на НАП ревизионният акт е потвърден.

В настоящото производство се обжалват установените с ревизионния акт задължения по ЗДДС произтичащи от отказ на право на данъчен кредит по фактури издадени от [фирма], [фирма], [фирма], и [фирма] и съответните лихви.

1. Относно доставчика [фирма]:

Ревизиращите са отказали приспадане на данъчен кредит общо в размер на 48525.00 лв. и ДДС 9705.00 лв. по ф-ра № 60/09.03.2009г., с данъчна основа 10140.00 лв. и ДДС 2028.00 лв.; ф-ра № 30/11.02.2009 г., с данъчна основа 14850.00 лв. и ДДС 2970.00 лв.; ф-ра № 160/09.06.2009 г., с данъчна основа 14320.00 и ДДС 2840.00 лв. и ф-ра 222/21.07.2009 г., с данъчна основа 9215.00 лв. и ДДС 1843.00 лв.

Изготвено е искане за представяне на документи и писмени обяснения от трети лица на [фирма] изх. № 06-53-06-1265 от 30.08.2011 г. Стартирана е процедура на връчване по реда на чл. 32 от ДОПК, поради неоткриване на задълженото лице на декларирания адрес за кореспонденция. Искането е връчено на 27.09.2011г. на

упълномощено лице. Констатирано е, че изисканите документи не са представени в указания срок. Във връзка с извършената насрещна проверка на дружеството е съставен Протокол с изх. № 06-53-06-1265/01.12.2011г. Дружеството не е намерено на адреса за кореспонденция, във връзка с връченото искане за представяне на документи и писмени обяснения и същите не са представени. Ревизираното дружество е предоставило само копия от издадените фактури № 222/21.07.2009 г. с ДО в размер на 9 215,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1 843,00 лв. Основание на фактурата „авариен ремонт на помещение". Плащането е извършено по касов път на 21.07.2009 г.; фактура № 60/09.03.2009 г. с ДО в размер на 10 140,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2 028,00лв. Основание на фактурата „ремонт на складови помещения". Плащането е извършено по касов път на 09.03.2009 г.; фактура № 30/11.02.2009 г. с ДО в размер на 14 850,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2 970,00лв. Основание на фактурата „основен ремонт на склад, търговски обекти и офис". Плащането е извършено по касов път на 23.02.2009 г. и фактура № 160/09.06.2009 г. с ДО в размер на 14320,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2 864,00 лв. Основание на фактурата „комисионна за търговско съдействие". Плащането е извършено по касов път на 09.06.2009 г.

Органът по приходите е извършил служебна проверка в информационния масив на НАП, в резултат, на която е установено, че издадените на [фирма] фактури са отразени в дневника за продажби за съответния данъчен период и е извършено плащане по касов път. Органът по приходите е констатирал също, че за ревизирия период дружеството е имало назначени лица на трудов договор на длъжност: „работник строителство” и „компютърен техник”, но не е подавало декларации обр. 1 и обр. 6 и не е плащало осигурителни вноски. Няма доказателства за ползване на офис и складови помещения за осъществяване на своята дейност. Не е установено кога, къде и от кого са извършени „услугите" предмет на доставките по издадените фактури. Не са предоставени документи от дружеството, от които да се установи, какви точно услуги са извършени, къде са извършени същите и от кого. Представен е договор за търговско съдействие от 03.12.2008г. между [фирма], в качеството му на възложител и [фирма], в качеството му на изпълнител. Предмет на договора е търговско съдействие за продажба на предлаганите от възложителя помощно-технически средства. Срока на договора е една година. Представя приемно-предавателен протокол от 09.06.2009г. на основание чл. 3 от горния договор. Представената фактура № 160/09.06.2009 г.-копие е с основание комисионна за търговско съдействие, но липсват количество и единична цена, изисквания на чл. 114, ал. 1, т. 9 и т. 11 от ЗДДС. Представени са и договор за изпълнение на строителни и монтажни работи, сключен на 15.01.2009 г. между [фирма], в качеството на възложител и [фирма], в качеството на изпълнител. Предмет на договора е основен ремонт на склад, търговски обект и офис. Стойност на договора е 29000.00 лв. без начислен ДДС. Към договора са съставени и два протокола обр. 19, без номера, с дати 09.03.2009 г. и 21.07.2009 г., за обект склад, търговски обект и офис. Изброените по-горе документи не съдържат подписи, нито за възложителя, нито за изпълнителя, поради което не могат да бъдат ценени като доказателства. Освен това, фактурите са съставени от Й. П.. При проверка в информационната система на НАП ревизиращият орган е установил, че Й. П. няма регистрирани правоотношения със [фирма]. На [фирма] е била извършена ревизия, приключила с РА № [ЕГН]/11.11.2010г., с който са определени задължения по ЗДДС в размер на 1 784 063,35 лв. В издадения ревизионен акт е констатирано, че дружеството не извършва реална икономическа

дейност и издадените от него фактури нямат основание.

При така описаната фактическа обстановка правилно, според настоящата съдебна инстанция е формиран извод, че фактурираните доставки не са реално извършени и на основание чл. 68 ал. 1 т. 1 и чл. 69 ал. 1 т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 9 ал. 2 т. 3 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури.

2. Относно доставчика [фирма]

Ревизиращите са отказали приспадане на данъчен кредит общо в размер на 52610.00 лв. и ДДС 10522.00 лв. по ф-ра № 643/27.02.2009г., с данъчна основа 12150.00 лв. и ДДС 2430.00 лв.; ф-ра № 956/28.07.2009 г., с данъчна основа 14800.00 лв. и ДДС 2960.00 лв.; ф-ра № 704/30.03.2009 г., с данъчна основа 9160.00 и ДДС 1832.00 лв. и ф-ра 899/30.06.2009 г., с данъчна основа 16500.00 лв. и ДДС 3300.00 лв.

За установяване реалността на доставката е извършена насрещна проверка на описания доставчик. Резултатите от нея са обективирани в ПИНП с изх. № 06-53-00-1112062-1/01.12.2011г. Констатирано е, че до дружеството е било изготвено ИПДПОЗЛ № 06-53-06-1263/30.08.2011г., като е предприета процедура на връчване по реда на чл. 32 от ДОПК. Искането е връчено на 29.09.2011г. на упълномощено лице. Установено е, че фактурите са декларирани и отразени в дневника за продажби за съответния данъчен период и по тях е извършено разплащане по касов път. Провереният екип е констатирал, че на този доставчик е извършена ревизия по ЗДДС, приключила с издаване на РА № К [ЕГН]/16.08.2010г., с който са определени задължения в размер на 2 822 749,49 лв.

В хода на ревизията е установено, че с Договор от 10.02.2009г., Техно Т.” Е. приема да разработи професионален складов софтуер за три работни места за нуждите на ревизираното лице и да осигури техническа поддръжка. Органът по приходите е посочил, че от договора и приемо-предавателния протокол не става ясно какъв точно софтуер е разработен, с какви модули и какво предназначение, като не са представени и технически спецификации, упоменати в чл. 7 ал. 2 т. 2 от договора. При извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че през ревизираните периоди в [фирма] е имало назначени лица на трудови договори на длъжностите „технически секретари”, „калкуланти”, „секретари” и „изпълнители”. В хода на проверката не са представени документи кога, къде и от кого са извършени услугите, не са представени сключени договори с подизпълнители и в тази връзка не е установено дали дружеството е използвало такива и имат ли те нужната кадрова и техническа обезпеченост.

В представения приемо-предавателен протокол е записано само, че [фирма] предава на [фирма] извършената работа. Същият е от дата 28.07.2010г., което е една година след инсталиране на софтуера. Не е ясно също така как е определена цената по фактурите, не са представени документи във връзка с разработката, инсталирането и обучението, извършено от страна на доставчика. Представени са и неподписани протоколи за проведен курс на обучение, за отстраняване на дефекти на софтуерния продукт, поради което не могат да бъдат ценени като доказателство.

При така описаната фактическа обстановка правилно е формиран извод, че фактурираните доставки не са реално извършени и на основание чл. 68 ал. 1 т. 1 и чл. 69 ал. 1 т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 9 ал. 2 т. 3 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури.

3. Относно доставчика [фирма]

Ревизиращите органи са отказали приспадане на данъчен кредит общо в размер на 23570.00 лв. и ДДС 4714.00 лв. по ф-ра № 827/19.06.2009г., с данъчна основа 16600.00 лв. и ДДС 3320.00 лв и ф-ра 723/31.03.2009 г., с данъчна основа 6970.00 лв. и ДДС 4714.00 лв.

Процесните фактури документират извършването на ремонтни работи и товаро-разтоварни услуги. На дружеството е извършена насрещна проверка, приключила с издаването на ПИНП № 06-53-00-1112062-3/01.12.2011г. От отразените в него обстоятелства е видно, че е предприета процедура на връчване на ИПДПОЗЛ изх. № 06-53-06-1264/30.08.2011г. по реда на чл. 32 от ДОПК, като последното е връчено на упълномощено лице на 26.09.2011г. Констатирано е, че проверяваното дружество не е представило документи в указания срок. След проверка в информационната система на НАП е установено, че издадените на [фирма] фактури са отразени в дневника за продажби за съответния данъчен период и е извършено разплащане по касов път.

Във връзка с извършената проверка е установено, че през проверявания период в [фирма] е имало лица, наети по трудови договори на длъжности „работник строителство”, „работник поддръжка” и „технически сътрудник”. Посочено е, че дружеството не е подавало декларации обр. 1 и обр. 6 и не е плащало осигурителни вноски. Ревизиращият екип е формирал извод, че няма представени документи и не се установява кога, къде и от кого са извършени услугите, предмет на доставка по фактурите, не са представени сключени договори с подизпълнители, документи за начисляване на данъка по фактурите, оборотни ведомости, счетоводни регистри и др. Органът по приходите е изискал от ревизираното лице всички документи във връзка с доставките от [фирма]. В отговор са представени копия на спорните две фактури. Органът по приходите е посочил, че към издадените фактури няма приложени договори, анекси, оферти, приемо-предавателни протоколи и др., като не се изяснява къде са извършени ремонтни работи, какви точно ремонтни работи са извършени и с какви материали и техническа обезпеченост. Не са представени извлечения от счетоводните сметки във връзка с отразяване на получените доставки, както и други документи и обяснения относно вида на доставките и реалното им извършване.

На дружеството е била извършвана ревизия, приключила с издаването на РА № 20001004578/03.09.2010г., с който са определени задължения по ЗДДС в размер на 1 283 215,53 лв. В издадения ревизионен акт е констатирано, че дружеството не извършва реална икономическа дейност и издадените от него фактури не документират реално осъществени доставки.

Предвид установеното органът по приходите е приел, че реалното изпълнение на доставката от страна на [фирма] не е доказано.

При така описаната фактическа обстановка правилно, според настоящата инстанция е формиран извод, че фактурираните доставки не са реално извършени и на основание чл. 68 ал. 1 т. 1 и чл. 69 ал. 1 т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 9 ал. 2 т. 3 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури.

4. Относно доставчика [фирма]

Ревизиращите са отказали приспадане на данъчен кредит общо в размер на 62580.00 лв. и ДДС 12516.00 лв. по ф-ра № 1494/02.07.2009г., с данъчна основа 11950.00 лв. и ДДС 2390.00 лв; ф-ра № 1525/21.07.2009 г., с данъчна основа 15800.00 лв. и ДДС

3160.00 лв.; ф-ра № 1535/09.06.2009 г., с данъчна основа 7750.00 и ДДС 1550.00 лв.; ф-ра № [ЕГН]/29.04.2009г., с данъчна основа 14500.00 лв. и ДДС 2900.00 лв. и ф-ра 1489/30.06.2009 г., с данъчна основа 12580.00 лв. и ДДС 2516.00 лв.

Констатирано е, че до дружеството е изготвено ИПДПОЗЛ с изх. № 06-53-06-1262/30.08.2011г., като са предприети действия за връчването му по реда на чл. 32 от ДОПК. Искането е връчено на представител на дружеството на 27.09.2011г. В отговор са представени копия на спорните фактури, договор, дневен финансов отчет и свидетелство за регистрация на ЕКАФП, справки-декларации, дневници за продажби, ведомости за заплати, протоколи и декларации обр. 1 и обр. 6, справки по чл. 62 ал. 4 от КТ, счетоводни регистри и др. Установено е, че фактурите са декларирани и отразени в дневника за продажби за съответния данъчен период, като по същите е извършено разплащане по касов път. Констатирано е, че с договор от 04.06.2008 г., изпълнителят [фирма] поема задължение за набиране на клиенти за продажба на помощно технически средства срещу комисионна. Органът по приходите е посочил, че издадените фактури не отговарят на изискванията на чл. 114 ал. 1 т. 9 и т. 11 от ЗДДС и не съдържат данни за вида и количеството на услугата, единичната цена и др. Отражено е, че към фактурите няма приложени договори, анекси, оферти, приемо-предавателни протоколи и др. Не са приложени също така протоколи или друг вид документ, от които да е видно какви продажби са извършени от страна на [фирма] на помощно-технически средства, в какъв период са извършени същите, както и данни за лицата извършили продажбите. Не става ясно и как е определена данъчната основа на спорните фактури. Съгласно чл. 4 от договора, изпълнителят изпраща по телефон, факс или електронна поща, поръчка за доставка на помощно-технически средства, но в настоящия случай копия на заявки от страна на изпълнителя не са представени. Липсва счетоводна разпечатка, от която да е видно за колко броя помощно-технически средства, продадени със съдействието на [фирма] става въпрос, не са представени приемо-предавателни протоколи, справки с данните на набраните клиенти.

В резултат на служебно извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че през проверяваните периоди в [фирма] е имало назначени лица по трудови договори на длъжностите „отчетник счетоводство“, „технически сътрудник“, „технически секретар“ и др. Органът по приходите е посочил, че не са представени документи кога, къде и от кого са извършени услугите, не са представени сключени договори с подизпълнители и в тази връзка не е установено дали дружеството е използвало такива и имат ли те нужната кадрова и техническа обезпеченост.

При така описаната фактическа обстановка правилно е формиран извод, че фактурираните доставки не са реално извършени и на основание чл. 68 ал. 1 т. 1 и чл. 69 ал. 1 т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 9 ал. 2 т. 3 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури.

Неоснователни са твърденията на жалбоподателя за липса на основание за отказване на данъчен кредит. Съгласно чл. 68 ал.1 т.1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или

услуги по облагаема доставка. Необходимо е да е налице доставка, но същата не се доказва само и единствено с издаването на първичен счетоводен документ и включването в дневниците за продажби за съответния период, необходимо е да се докаже и реалното извършване на доставките и услугите. От значение за резултата по делото е наличието на реална доставка от преките доставчици към жалбоподателя по смисъла на чл. 6 ал.1 от ЗДДС, според която разпоредба доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката. Доказателствената тежест да докаже положителния факт - че е осъществена реална доставка, е на ревизираното лице.

Относно отказано право на приспадане на данъчен кредит, жалбоподателя не опроверга в хода на съдебното производство констатацията на ревизиращия орган. Поради непредставяне на доказателства за реалност на доставките, не е изпълнено изискването на чл.25 ал.2 от ЗДДС, т. е. не може да се определи наличието на възникнало данъчно събитие, като данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. Между преките доставчици и жалбоподателя са сключени договори за превоз, договор за съдействие, договор за изработване на складов софтуер, договор за търговско съдействие, договор за СМР, но не се представиха строителни книжа, товарителници, пътни листове, документи за разплащане, счетоводни регистри, отразяващи доставките, точно с каква техника е извършена услугата и на кого е собственост същата, а представените по време на ревизията документи не могат да бъдат ценени като доказателства, тъй като не са надлежно оформени.

Неоснователно е и позоваването на съединени дела С-80/11 и С-142/11 на Съда на Европейския съюз в Л., поради неустановяване по процесния казус реалното изпълнение на фактурираните доставки, включително и ресурсната обезпеченост на доставчиците да ги извършат. Тежестта за доказване реалното изпълнение на доставките е на жалбоподателя. Въпреки, че е установено издаването на фактурите, включването им в отчетните регистри, както при доставчика така и при получателя и начисляването на данъка, тези доказателства не са достатъчни за обосноваване на твърдението за наличие на реална доставка на услуги по смисъла на чл.9 от ЗДДС и настъпило данъчно събитие по чл. 25, ал.1 от закона. Необходимостта от установяване на кадровата, материална и техническа обезпеченост на доставчика за извършените доставки не се изключва от тълкуванията, постановени от С. в Решение от 21.юни 2012г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11. То не отменя задължението на националния съдия да изследва предпоставките от фактическия състав, чието проявление обуславя възникването и признаването на правото на приспадане на данъчен кредит, включително и реалността на доставките. Това е изрично подчертано в тълкувателно приложимото Решение на С. от 31.01.2013г. по дело С-643/11, съобразно което: „Правото на Съюза, както и принципите на данъчен неутралитет, на правна сигурност и на равно третиране допускат на получател на фактура да се откаже право на приспадане на ДДС, платен за получена доставка, по съображение, че липсва действително извършена облагаема сделка”.

Относно доказване на реалността на доставките следва да се отбележи, че представения от [фирма] договор за търговско съдействие и приложения към него протокол от 09.06.2009г. не са подписани и не следва да се ценят като доказателства. На същото основание не следва да се цени като доказателство и договора за изпълнение на СМР. Следва да се допълни, че протокола не съдържа конкретика относно намерените клиенти, нито вида или количеството на продадените помощно-технически средства, както е предвидено в договора за търговско съдействие. Няма данни и за реализирана нетна печалба, което обосновава извод, че така предоставените документи не са достатъчни за доказване на реално извършване на договорените услуги. По отношение на договора за извършване на СМР и фактурираните СМР следва да се отбележи, че протоколите обп. 19 също не съдържат подпис на страните, поради което не могат да се приемат като доказателства за приемо-предаване на описаните в тях дейности. Отделно от това не става ясно към кой договор се отнасят, тъй като имат за предмет детайлно описани строителни дейности, чието количество и параметри не могат да се обвържат с отразеното във фактурите, към които са издадени. Изготвеното искане за предоставяне на документи и писмени обяснения от трети лица (ИПДПОТЗЛ) изх. № 06-53-06-1265/30.08.2011г. е връчено по реда на чл. 32, ал. 4 от ДОПК.

С изключение на протокол от 28.07.2010г. от доставчика [фирма], всички останали протоколи, а именно: приемо-предавателен протокол от 28.07.2010г.; протокол от 27.02.2009г. за инсталиране на временна версия на софтуера и проведен курс на обучение, 3 броя протоколи от 27.07.2009г. за инсталиране на софтуер и протокол от 06.08.2009г. за отстраняване на дефекти, не са подписани и не са ценени като доказателство. Не са представени доказателства, които да конкретизират вида на изработения от доставчика софтуер, нито предназначението му и връзката с дейността на ревизираното дружество. В чл. 7, ал. 2, т. 2 от договора е предвидено възложителят да приеме изпълнението в срокове, качество и количество, съответстващи на дадените технически спецификации, но такива документи не са представени. Отделно не са ангажирани и доказателства във връзка с разработването, инсталирането или обучението извършено от доставчика. Единствено е приложено копие от диплом за завършено образование на лицето Г. Ш., за което няма доказателство да е в трудово правоотношение с доставчика.

Изготвеното ИПДПОТЗЛ, изх. № 06-53-1263/30.08.2011г. е връчено по реда на чл. 32, ал. 4 от ДОПК.

Като доказателства за извършена доставка от [фирма] са представени договор за търговско съдействие от 05.01.2009г. и три броя протоколи, деклариращи търговско съдействие на възложителя за период от 6 месеца. Протокол от 05.01.2009г. касае изпълнението на друг договор и не следва да бъде обсъждан. За останалите протоколи следва да се отбележи, че не са ценени като доказателства, тъй като не са подписани от страните, освен това в тях не се съдържа информация, доказваща фактическото изпълнение на

услугите. Не са посочени броят на търговските клиенти, размерът на търговската печалба и количеството на реализирани продажби на стоки и услуги поради търговско съдействие. Не са представени сключени договори или други доказателства по набиране на клиенти.

Изготвеното ИПДПОТЗЛ, изх. № 06-5306-1262/30.08.2011г. е връчено по реда на чл. 32, ал. 4 от ДОПК.

Представените договор за превоз на товари от 21.09.2009г., сключен между [фирма] и [фирма] и пътни листи, не са подписани и не доказват по убедителен начин реалността на доставката. Не са ангажирани доказателства от доставчика да притежава товарни МПС. Има назначени лица на различни длъжности, но няма назначени лица на длъжност „шофьор”. Следователно дружеството няма кадрови и технически ресурс да осъществи доставките, в това число и фактурите документират извършването на ремонтни работи и товаро-разтоварни услуги, към които представените документи не са относими.

Изготвеното ИПДПОТЗЛ, изх. № 06-5306-1264/30.08.2011г. е връчено по реда на чл. 32, ал. 4 от ДОПК.

В обобщение може да се каже, че фактурите, по които ревизираното дружество е получател не съдържат конкретните параметри на доставката. Представените договори не съдържат подписи на лицата, които са ги сключили, поради което липсва писмено обективизирано волеизявление, не съществуват уговорки относно конкретното съдържание, характера, обема на дължимите от изпълнителя действия, което е съществен елемент от съдържанието на всеки договор, основа за определяне на дължимата грижа и действия при изпълнението, както и за определяне на възнаграждението. Цялостната преценка на тези договори налага извод за липса на корелация между правата и задълженията на страните.

Анализът на другите доказателства – приемо-предавателни протоколи, доказателства за плащане, навежда на същия извод, че страните са се съгласили и са уредили плащането /на срещната престация/ почти безусловно, но не са държали сметка за самото изпълнение, което по своята същност е същественото съдържание на доставката на услуга. Именно извършването на услугата е правопораждащият факт за задължението за регистрирано лице изпълнител по облагаема доставка да начисли данък.

Не на последно място следва да се има предвид, че дружествата не са намерени на адресите за кореспонденция и представените доказателства не са проверени на мястото където се води счетоводството за обосноваване на доказателствената им сила.

Предвид горното жалбата като изцяло неоснователна следва да се отхвърли, а на ответника да се присъди поисканото юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на основание чл.161, ал.1 от ДОПК в размер до минималното възнаграждение за един адвокат на 1082 /хиляда и осемдесет и два/ лева.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал.1 от ДОПК, Административен съд, С. град, I отделение, 11 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна и недоказана, жалбата на [фирма], [населено място] представлявано от управителя Р. Д. Л. против ревизионен акт № [ЕГН]/04.04.2012г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 2372/03.10.2012г. на директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението”, [населено място] при ЦУ на НАП. ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при ЦУ на НАП разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 1082 /хиляда и осемдесет и два/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: